

Milí studenti, vítajte!

A je to tady. Sedím v pergole, popíjím kávu a myslím na ty, kteří právě teď trčí někde ve vlaku či v autobuse a směřují do Rumburka. Jak Vám asi teď je, říkám si, protože počasí je opravdu pěkný šprýmař. Celé léto bylo na sluníčko skoupé, ale dnes je vedro. Navíc je neděle, to by se přeci mělo užívat klidu a pohody a ne cestovat do opicích hor a ještě ke všemu do školy!

Copak ti, kteří to tady znají, ti se mohou těšit na své staré známé, ale nováčci asi zažívají muka, někteří jsou plni očekávání, jiní strachu z neznámého... Nic si z toho nedělejte, my to zažili všichni. I já. Gymnázium jsem studovala tady, v místě mého domova, ale na vysokou školu jsem musela také dojíždět. Panečku, to ještě byly povinné brigády, takže se nastupovalo v srpnu. Hezky nám přidělili místo, na nic se neptali a my ani nebrblali, bylo to běžné. Do smrti nezapomenu na brigádu v lihovaru v Krásném Březně. Čtrnáct dní jsem stála u pásu a zátkovala jsem whisky. Z levé strany jely hranaté lahve plné tohoto moku, já musela hezky brát jednu za druhou, postavit ji

na plošinku, aby mohla být automaticky naražena zátkou, pak ji postavit na pás a současně už druhou rukou brát další, protože jinak by mi ujetly nezavřené. Byl to kvapík, to Vám řeknu. Směna trvala osm hodin se dvěma malými přestávkami. Kamarádky seděly u pásu a na mnou posílané lahve lepily etikety. U toho hezky klábosily. Já u řvoucího stroje snila o konci směny. Povím Vám, že bych nechtěla zátkovat whisky celý život, to ani náhodou. Vzpomněla jsem si na grotesku s Ch. Chaplinem, měl podobný uděl jako já.

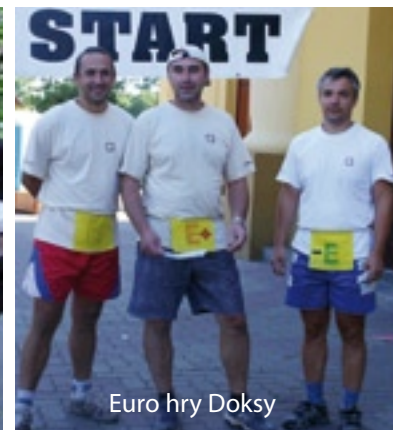
Jak jsem šla ráda do školy, to si ani neumíte představit. Víím, že se teď určitě nezačnete radovat, že začala škola, ale víím, že počáteční rozpaky jistě překonáte. Časem zjistíte, že léta strávená ve škole jsou stejně nejhezčí. Teď mi to ale jistě nevěříte, to je jisté.

Přeji Vám za sebe a za všechny kolegy bezvadný start. Jak začnete, je velmi důležité, protože dobrý začátek se vyplácí. Doufám, že letošní rok zvládnete dobře, Vy starší, pomozte těm začínajícím, Vy noví, nebuďte příliš ustrašení, nebo naopak příliš ozaření, ať se Vám na polygrafce líbí, daří a ať Vám u nás chutná!

-ŠA-

Turistický kurz

Euro hry Doksy

Být tak trochu na hlavu

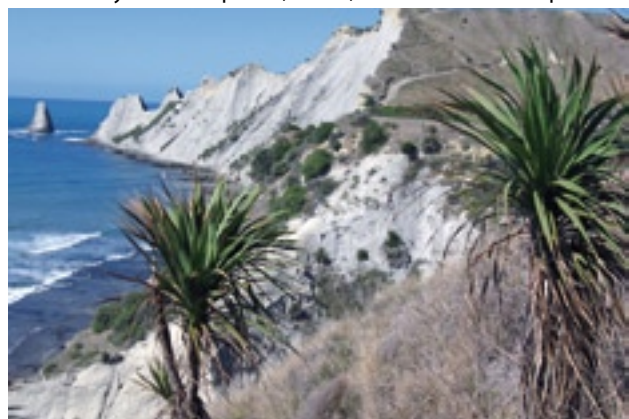
Jsme dva bývalí studenti - polygrafáci, kteří po studiu vyrazili do světa. A rovnou na druhý konec. Na Nový Zéland. Naše kroky směřují do Asie a Zéland se nám zdál jako první bod naší výpravy ideální. Na jeho půdu jsme vstoupili s Working holiday visa, které je na rok cestování s případným přivyděláváním ideální.

Kdo zná "Pána prstenů", ví, že je to pohádková země a ona opravdu je. Moře střídá zasněžené vrcholy hor, na jedné straně je tropický prales a na straně druhé ledovec. Slunce se pere s deštěm. Zní to skoro neuvěřitelně... na Zélandě najdete snad všechna podnební pásma. Jen těch zvířat tu tolik není. Zéland je země opeřenců a milionů ovcí.

Naše roční putování po N. Z. začalo 1. listopadu 2007. Trochu jsme se rozkoukali a vrhli se na vydělávání peněz, které, ať člověk

Ale Zéland není jen práce, je to i spousta možností poznat novou kulturu a hlavně nádhernou přírodu. A proto jsme tady. Kiwáci jsou moc přátelští a rádi poradí a pomůžou. Domorodci, tedy Maaori, jsou lidé vzbuzující respekt a trochu jsme se jich báli.

chce nebo ne, jsou pro život potřeba, zvláště v zahraničí. Práce se dá najít snadno, jen se musí chtít. Pak si ještě vyřídit pár potřebných dokumentů pro legální práci a je to. My tu svoji našli při jednom z prvních zélandských autostopů. Vyzkoušeli jsme si, jaké je to pracovat v kempu, umývat nádobí, jaké je to být sběračem jablek a také jsme se naučili opečovávat keřky na vinicích. Nejlepšími zaměstnavateli jsou Kiwáci (tak si Zélandčané říkají), naopak ti horší jsou Indové a bohužel nejhorší zkušenost jsme měli s Čechy!

Severní i jižní ostrov oplývá velkým množstvím atrakcí. Ať je to bungee jumping, který byl na NZ vynalezen, tandemový seskok padákem, plavání s tuleni nebo méně finančně náročnou, na kvalitě neubrajiící, záležitostí jsou několikadenní treky místními národními parky. My preferujeme ty hornaté. Nejlepší je vybrat si dobu, kdy

není hlavní sezona. Teda pokud se nechcete cítit jako na Václaváku.

Naše putování po Zélandě za pár týdnů končí. A co potom a co pak? Přes Tongu, Austrálii, Indonesii a Malajsii na kontinentální Asii. A tam teprve rozbijeme naše prasátko.

Už teď máme zkušenosti na rozdávání a to je ta nejlepší škola. Tak pokud máte jen trochu odvahy a chuť poznávat nepoznané...neváhejte! Je to příležitost, která se často neopakuje...

Hodně úspěchů v novém školním roce přejí vaši E. M. K.

Bydleli jsme v karavanu, v autě (které jsme taky sehnali na stopu, a pak si ho upravili na potřeby k cestování... benzín je tu naštěstí levný), ve stanu i v klasickém domě. Bydleli jsme ve městě i na samotě u lesa, v kempu i na vinici. Vydělává se tu celkem tvrdě, a tak není na škodu se umět trochu uskromnit. My ušetřili nejvíce na ubytování. S autem se dá zastavit na odpočívadle, někde se to sice nesmí, ale je to tím, že nás chtějí nasměrovat do kempu a to znamená platit. Ale to je spíše pro cestovatele s karavanem a pro ty, kteří potřebují více pohodlí.

Marku a Kláro, je k neuvěření, že jste před nedávnem seděli v polygrafických lavicích a teď se nám ozýváte z takové dálky. To je ono, je třeba po studiích vyrazit do světa, ozkoušet si na vlastní kůži, zač je toho loket. Jste mladí a odvážní, a tak Vám držíme palce a doufáme, že se nám v tom velkém světě neztratíte. A také se těšíme, až budete vyprávět a přehánět, jak by řekla Bohunka. Bezevšeho děkuje za Váš příspěvek, jistě bude pro čtenáře velmi zajímavý a podnětný a inspirativní a nevím co ještě...

- ŠA-

Dobrý den do Rumburka, chtěl bych vám ještě jednou moc poděkovat za ty dva roky strávený u Vás na severu, bylo to fajn! Být to blíž, klidně si dám repete. A taky se vám chcu pochlubit, že sem už konečně, po celým létu, sehnal práci. Makám jako grafik ve firmě Technopark v Brně-Řečkovických, dnes tady su druhej den. Bez maturity bych se sem asi těžko dostal, takže vám VŠEM opravdu moc děkuju, že ste mně dali tu možnost...! Mějte se hezky a přeju krásnej školní rok s pěvnyma nervama :-)

Takže naschledanou (spíš „Zdar jak Brno,, :-)) a všechny pozdravujte.

David Plšek, (loňská) 2.G - Brno

David (vpravo), ještě jako náš student přebírá ocenění pro Bezevšeho v listopadu 2007.

Vážení kolegové, studenti,

prázdniny skončily a opět se scházíme ve škole. Doufám, že jste si všichni odpočinuli a nabrali síly k práci i ke studiu. Chtěl bych především přivítat žáky prvních ročníků i nové kolegy z řad pedagogických pracovníků. Věřím, že se všem bude u nás líbit a chtěl bych nám všem popřát pohodu, elán a dostatek sil ke společné práci. Všechny žáky bych chtěl upozornit na to, že studiu by se měli věnovat hned od počátku roku a tak předejít možným problémům před pololetní klasifikací. Studujte pilně, školu navštěvujte pravidelně a věřím, že to bude ke spokojenosti nás pedagogů, vás žáků i vašich rodičů. Přeji vám samé dobré studijní výsledky, radost a spokojenost z dobře vykonané práce. -sk-

Nový školní rok slavnostně začal

Dne 1. září 2008 byl zahájen školní rok 2008/2009. V loňském roce slavnostně zahajoval školní rok hejtman Ústeckého kraje Jiří Šulc, letos se slavnostního zahájení zúčastnil pan Ivan Vepřek, člen zastupitelstva Ústeckého kraje. Přivítal žáky prvních ročníků, seznámil je se školskou politikou Ústeckého

kraje, který naši školu zřizuje. V závěru svého vystoupení popřál všem studentům dobré studijní výsledky a těm, kteří jsou z jiných krajů, popřál, aby se jim v našem kraji líbilo a rádi se sem vraceli. Po slavnostním zahájení ještě besedoval pan Vepřek s žáky maturitních ročníků o perspektivě a rozvoji Ústeckého kraje a o možnostech uplatnění absolventů na trhu práce kraje. Vyzval budoucí maturanty ke zvýšenému úsilí v přípravě na maturitní zkoušku a popřál jim, aby konec studia byl pro ně co nejlepší. Pan Vepřek si ještě prohlédl prostory odborného výcviku oborů reprodukční grafik, tiskař na polygrafických strojích a knihař, kde byl seznámen s technologií výroby tiskovin a dalších polygrafických výrobků.

- sk -

Můj „první“ den ve škole!

„Crrrrr“, néé, už zase, zase do školy. Ale vlastně se tam docela těším. Co budou mít holky nového na sobě? A na drby o těch našich chlapcích a koho asi budeme mít na angličtinu? To všechno jsem si říkala 1. září v 7.15, když mě opět vzbudil můj milovaný budík. Ale radost a úsměv mě přešel hned před školou.

Když jsem vešla na dvůr naší školy, pan Šabata pokřikoval na kluky od nás ze třídy: „Ne do školy kluci, máte praxi.“ A tak jsem si říkala: „Praxi? No dobře no, tam nás asi přivítají a půjdeme domů.“ Ale mylila jsem se. Přišli jsme na praxi a hned to začalo: „Teď vás přijde přivítat do nového školního roku pan radní Ústeckého kraje“, řekl pan Šabata. Řekla jsem si: „Dobře, tak jdeme do školy, ať to máme za sebou“, ale pak mě zarazilo, když se ozvala paní Brunnerová a zakřičela na nás: „Pak se mi vraťte!“ No to by nám snad neudělali první den, že bychom měli hned praxi a tvrdli tu do půl druhé.

Ale ano, milí čtenáři, udělal! Sice jsme neměli do půl druhé, ale do dvanácti, nakonec do půl dvanácté (přemluvili jsme pana Šabatu), ale opravdu jsme tam tvrdli. Paní mistrová byla velice hodná a ještě nám nezadala žádnou práci, to by bylo přece kruté hned první den. A tak jsme tam tak seděli a koukali na sebe a chvíli si povídali, ale pak už nás to přestalo bavit, tak jsme se chtěli přihlásit na počítače a zabrouzdat si alespoň na internetu. Jenže přišla další zrada, nešlo se přihlásit. Dozvěděli jsme se, že zkratovaly počítače, a tak máme všichni nová hesla u pana Meissnera. A tak jsme si pro ně šli. Vtom jsme se dozvěděli, že paní Brunnerová už svoji skupinku dávno pustila domů, už jsem pomalu začínala být naštvaná, ale říkala jsem si, no co, no, nic horšího už se stát nemůže. A ono mohlo a stalo.

Vešli jsme do kabinetu našeho pana třídního učitele a sdělili mu, že si jdeme pro nová hesla, pan učitel nám je vydal a pak řekl něco, pro nás strašného: „Tak jsem se tak koukal na Váš rozvrh a vy máte každý den do půl třetí, děti!“ a to byl konec. Celé tři roky jsem se těšila do 4. ročníku, protože od předešlých čtvrtáku jsme věděli, že budeme mít každý den

do půl jedné, a ejhle, ono nic! Tak to už jsem byla celkem naštvaná, načež přišla další nemilá zpráva: „A školu při praxi máte v páteki!“ což znamenalo, že při odpolední praxi nemáme v pátek volno! Už to ve mně pěkně supilo.

Raději jsme se rozloučili a šli zase na pracoviště. A tam přišla další „skvělá“ zpráva. „Na poradě nám bylo sděleno, že už si nemůžete chodit o praxi pro svačiny!“ řekla Linda Szöllösiová. Takže jsem si říkala, že už se chci vidět, jak si doma v půl sedmé ráno mažu svačinu z posledních zbytků pečiva, co nám doma zbyly. A nakoupit si před praxí? No před sedmou hodinou má otevřeno málo pekařství, možná žádné. (Ale ano, Habak! pozn. red.)

A tak když nás pustili domů, povzdechla jsem si a řekla jsem si: „No holka, budeš to mít letos těžké, musíš zahrnout školu, autoškolu, učení, vypracovávání okruhů, přítele a kamarády do rozvrhu a ten je každý den do půl třetí. A praxe, ta odpolední (kterou moje skupinka má dost často, protože jsme místní, takže ji schytáváme za vás, milí dojíždějící, to ale všichni dobře víme a jsme s tím smíření) bude dost náročná!! A tak sobě i celé naší třídě 4.S přeji: „Děčka, zdar, sílu a nervy“. A Vám, moji milí učitelé, taky.

Vaše nejmilejší žákyně Monika Majarová

A začala zase škola

Ve druhém ročníku už mě nemůže nic překvapit, říkála jsem si o prázdninách. Šíleně jsem se spletla. Nepřekvapila mě jen naše třída, do které přibyli tři noví členové. Překvapila mě i změna učitelského sboru, už žádná ulejšvárna, ale pěkně zostra na nás šli a bylo a je to fajn. Už si připadám skoro jako dospělá. Tak se začíná uvažovat o automatech s nápoji, což je moc fajn, jelikož máme zákaz chodit o praxích v půl deváté pro svačinu, což se mi zdá jako ta největší blbost. Uznejte sami, co když si člověk prostě zapomene svačnu nebo si ji nestihne udělat? Přiznejme si, máme v hlavě jiné věci, proto lehce zapomeneme, jenže pak se ozve hlad. A tomu se neubráníme, takže to radši máme snášet křeče v břiše, než se najíst? Nežlobte se na mě, pane řediteli, ale pět minut, než doběhneme do HABAKU, nás o práci na zakázkách neošidí, a co jsem tak poslouchala, ostatní mají stejný názor! Tímto Vás prosím za všechny studenty, kteří nemají v hlavě jen přípravu svačiny, abyste zákaz chození do Habaku v 8.30 zrušili! Když není jídlo a plný žaludek, není mozek připraven přijímat důležité informace a vy víte, že o to nám jde nejvíc, učit se, učit se, učit se, abychom to jednou dotáhli daleko!

Děkuji za pochopení Makino

Milá Makino,

sotva jsem přečetla Tvůj příspěvek, už mě svrběl jazyk. Už jsi asi zapoměla na základní školu, vid'. Tam byl sice bufet, ale ven Tě během výuky určitě nikdo nepustil. A vidíš, vydržela jsi to. A nebo si přivstaň! Habak má otevřeno od 6.30! A mimochodem, myslím, že v týdnu praxe myslet na svačinu a nezapomenout si ji vzít s sebou, není taková dřina. Ven můžete o polední pauze a uznej sama, že by to mělo stačit. Tento vzkaz patří dojíždějícím, Tobě ne, jsi místní a vlastně nám tlumočíš nářky přespolních. Na praxi nepotřebujete žádné učení, Váš batoh určitě unese krajíc chleba a litr pítí jako nic. A pečivo z předešlého dne nikomu neublíží.

Co však musím uznat, a nejsem sama, že by se u nás nějaký ten automat na pití uživil. Nebojte se, už se na tom pracuje, přinejmenším o automatech mluvíme a čeříme stojaté vody! Každopádně Ti děkuji za to, že píšeš a štouráš a stěžuješ si a nebojíš se. Je to potřeba, jinak bychom usnuli na vavřínech!!! Tak jen do nás!

- ŠA -

O NAŠEM DOMOVU MLÁDEŽE

Domov mládeže je nedílnou součástí naší SOŠ mediální grafiky a polygrafie a bydlí v něm všechny dívky, jejichž vlastní domov je od školy natolik vzdálený, že nemohou do školy dojíždět či docházet denně (je tu také ubytována malá část nejstarších chlapců, ostatní žáci školy jsou ubytováni na DM Střední zdravotní školy a Obchodní akademie Rumburk). Přesto, že se jedná o malý domov mládeže (kapacita cca 50 lůžek) a jako všechna podobná zařízení se potýká s nedostatkem finančních prostředků, má svým obyvatelům mnoho co nabídnout.

Kdo jste se v něm ještě nebyli podívat, zkusím vám ho trochu představit:

K vybavení DM kromě dvou až čtyřlůžkových pokojů patří klubovna s televizí, videem a DVD přehrávačem, na druhé dvě televize je možné se dívat v jídelně a na chodbě ve druhém patře. Žáci využívají počítačovou učebnu (s připojením na internet) a hřiště na dvoře školy, k dispozici mají také ledničku, mikrovlnnou troubu, k zapůjčení pak mnoho společenských her, knih a vybavení na sportovní aktivity (tenis, pétanque, badminton, míče na volejbal, basketbal...).

Součástí nabídky pro volný čas jsou i akce a aktivity organizované přímo na DM. Je to například možnost dvakrát týdně si zacvičit (cvičení zaměřené na zpevnování, zestihlení postavy nebo zdravotní cvičení jako prevence bolesti zad), dále pak nejrůznější hry, psychohry, besedy, relaxace, artefietické techniky, soutěže apod. Mezi oblíbené patří „Hra o poklad“, „Puclepátráčka“, „Relaxační večer – relaxace, vizualizace, imaginace, aromaterapie“, „Stežka odvahy aneb jak vypadá škola v noci“, „Artevěčery s tématy – Já a můj prostor, Já a můj strach, Já a láska...“, „Psychohry“...

V Rumburku, i když je to malé město, lze také nalézt mnoho volnočasových zařízení – bazén, sportovní halu, skatepark, zimní sportovní halu, spinning, několik posiloven a tělocvičen, kde se cvičí aerobik, Dům dětí a mládeže a jeho kroužky, ZUŠ, jazykovou školu, čajovnu, klub mládeže Zavináč, kino, knihovnu, útulek pro pejsky...

O holky i kluky žijící na DM se starají tři vychovatelky. Každá z nich má svou skupinku, které se věnuje o něco důkladněji, ale jinak se všechny tři snaží pomoci a poradit všem, kdo přijdou s nějakým problémem či trápením, pomáhají hledat řešení, sdílejí radosti, úspěchy i neúspěchy „svých velkých dětí“ nebo si s nimi jen tak povídají, protože i to je ve všedních dnech, mnohdy plných spěchu a starostí, hodně důležité. Zcela samozřejmou je také pomoc vychovatelek s přípravou na vyučování, ať už se jedná o vysvětlení nepochopitelné látky, přezkoušení, kontrolu úkolů apod. Ti, kdo tu prožili tři až pět let svého života, se sem i po letech rádi přijedou podívat, popovídat si, zavzpomínat, a to je nejlepší důkaz toho, že se našemu „polygrafickému“ domovu mládeže daří být po dobu studia svým studentům alespoň trochu druhým domovem. Ještě jste se nás nenavštívili? To musíte co nejdříve napravit!!!

Bc. Lenka Obergruberová, vychovatelka

Nemůže se to v budoucnu stát i tvým problémem?

(k zamyšlení pro ty, kdo často popíjejí či konzumují marihuanu a hrdě říkají, že oni s tím žádný problém nemají)

V Česku rekordně přibývá lidí, kteří se chtějí léčit ze závislosti na alkoholu nebo na drogách. Jenže poté, co seberou síly a přihlásí se na léčení, zjistí, že nemají kam se jít léčit. Psychiatrické léčebny mají plně vytižené kapacity, zvláště ženská oddělení. Trvá to týdný, někdy měsíce, než závislého přijmou.

Jedním z důvodů přeplněnosti léčeben je rostoucí zájem o léčbu alkoholiků, zvláště pak na alkoholové závislé ženy.

Velký zájem o léčbu souvisí s tím, že Češi pijí alkohol více, než dříve. Přispívá k tomu několik skutečností – velká tolerance české společnosti vůči alkoholu, jedna z nejnižších cen alkoholu ve světě, přibývající množství reklam na alkohol...

Dalším velkým problémem je to, že u nás nefunguje systém léčby závislých dětí a mládeže. Národní monitorovací středisko pro drogy zjistilo, že v ČR je jen jedna léčebna pro mladistvé a jedna pro děti mladší patnácti let. Například celá Praha má pro opilé nebo zdrogované děti jen dvě lůžka. Ta jsou trvale vytižená, další případy musí sanitky vozit do běžných nemocnic. To je velmi riskantní, u marihuany hrozí závažné psychotické ataky. Po detoxikaci probíhá léčba závislosti například v Bohnicích, mezi dospělými, tedy v prostředí, kde potkají zkušenější alkoholiky a narkomany.

V nejbližší budoucnosti se nedá očekávat zlepšení situace, na nová lůžka nejsou peníze, navíc o tuto práci nemají lékaři zájem, přináší jim příliš málo satisfakce.

(Zdroj - MLADÁ FRONTA DNES, 15. 9. 2008)

Bc. Lenka Obergruberová, školní met. prevence

ŠKOLNÍ METODIK PREVENCE

na SOŠ mediální grafiky a polygrafie v Rumburku

Bc. Lenka Obergruberová

(vychovatelka – DM, 2. patro nad jídelnou)

Kontakt:

telefon: 412 333 072 (linka 107),

mobil: 731 271 992

e-mail: obergruberova@sosmgrp.cz

(Školní metodik prevence – koordinace a spoluúčast na realizaci aktivit školy zaměřených na prevenci sociálně negativních jevů, pomoc či zprostředkování pomoci všem, kteří řeší problémy související s drogami, šikanou apod...)

Zpráva ze společné schůzky

Na podněty ubytovaných jsem svolala dne 22. 9. v jídelně schůzku žáků a zaměstnanců kuchyně. Pečlivě jsem se na ni připravila rozhovory se žáky a vybrala jsem nejpalčivější problémy. Daly se rozdělit zhruba do těchto oblastí:

1. Placení obědů hotovostně namísto z účtu
2. Možnost odhlašování jednotlivých jídel nebo se vůbec nestravovat
3. Nabídka jídel, pestrost stravy

V úvodu jsme žákům vysvětlili chod a fungování naší školy. Poté si vzala slovo vedoucí stravování paní Jana Hamprechtová.

Sdělila nám, proč je výhodnější vybírání peněz v hotovosti pro ekonomický úsek a placení v obchodech. Umožnila však žákům zaplatit hned v pondělí ráno po příjezdu od šesti hodin, aby nenosili takové částky na OV a do školy. Kdo by s tím měl problémy, může posílat peníze poštovním poukázkou.

Nestravovat se na DM je problematické - škola pobírá dotaci na ubytovaného žáka a v případě nestravování, by ji pobírala neoprávněně, s tím se pojí mnoho dalších problémů.

Nejvíce jste se zapojili do hlučné debaty o výběru jídel, společně jste navrhli mnoho změn, které nyní ještě sepisuje Monika Egermajerová a poté ho předá paní Hamprechtové. Všeobecně jsme se všichni shodli na zdravějším způsobu stravování. Bohužel je mezi vámi mnoho lidí, kteří nejsou navyklí jíst zeleninu. Přibudou obložené bagety, těstovinové a zeleninové saláty, dojde k výměně pitíček. Tímto tématem se budeme nadále zabývat a kuchyň přijme ráda další vaše podněty.

Myslím, že schůzka přinesla mnohá vysvětlení a snad zlepšení do budoucna. Pro mne jako vychovatelku je důležité nenechat problém být, ale s žáky komunikovat a vysvětlovat, potom se všichni můžeme cítit na DM spokojeněji.

Ved. vych. Jana Trejtnarová

SLOVO DALO SLOVO **Mgr. Jiří Stránský, učitel anglického a německého jazyka**

Letos k nám do pedagogického sboru přibyli dva noví kolegové, a tak se na ně samozřejmě hned vrháme s otázkami. To by tak hrálo, aby zůstali v utajení. A tak sejdu pár schodů a tūkám na kabinet. Ahoj Jirko, měl bys chvíli čas? Dovolím si položit Ti pár otázek. Moc toho o Tobě nevíme, snad jen, že jsi učil v Německu, že jsi ze Cvikova a že učíš angličtiny, němčiny a každé ráno tě můžeme spatřit na kole, jsi tedy na polygrafce další vášnivý cyklista, vítež.

*Another True Story
(Karlova, 2.S)*

A tak se hned zeptám na sport, na Tvé záliby a jak se slučují s Tvojí rodinou?

Od osmi let hraju tenis, chodím a běhám nejvíc po Lužických horách, do školy a i jinam se dopravuju „po ose“ nebo veřejnou dopravou. Manželka a synové (19,14) jsou rovněž aktivní sportovci-orientáři, takže jsme taková normální sportující rodinka.

Jak Tě napadlo stát se učitelem, byla to náhoda, nebo záměr? Kde všude jsi učil?

Učitelství povolání je v našem rodě po generace, byla to spontánní a dobrovolná volba, jen obor studia jsem si v roce 1981 zcela podle představ vybrat nemohl. Učil jsem už od studentských let v Sobědruhách, potom na Mělníku, v Rumburku, Šluknově, Kravařích, Cvikově a naposled v Jonsdorfu.

Jaká byla praxe učitele v Německu. Jaká je tam morálka? Co děti, jsou drzejší než ty naše, existuje tam také záškoláctví? Jsou němečtí žáci něčím výrazně odlišní? Jak se Ti tam učilo? Co němečtí kolegové, jak se k Tobě chovali?

Peníze, které si učitelé vydělají v Německu, jsou opravdu tvrdě zasloužené. Mám přímé zkušenosti z jedné školy a přenesené z mnoha dalších. Děti jsou často dosti problémové a vyučovat angličtinu tam není žádný med. Kolegové mně neustále opakovali, že musím pochopit „odlišnou německou mentalitu“. Problém záškoláctví snad není tak palčivý, velké problémy jsou s provokujícími a agresivními žáky, ale vyprávění na toto téma by rozsahem zabralo celé vydání časopisu. Jsou věci, na které moc rád zapomenu, ale i kladné stránky, které by nás mohly inspirovat. Mezi německými učiteli jsem měl a mám plno kamarádů, což byio rovněž fajn.

Co Ti práce s dětmi dává a jak se Ti líbí naši studenti, někteří už dětmi nejsou. Uplynuly teprve dva týdny, krátká doba, abys je mohl hodnotit do hloubky, ale přesto mi to nedá, abych se nezeptala.

Práce se studenty se mi moc líbí - oceňuji, když vidím u lidí pokrok v použití jazyka. Pobyt a práce na polygrafce je pro mě fakt balzám. Líbí se mi výuka v menších skupinách, aktivita a zejména slušné chování drtivé většiny studentů.

5. Proč jsi přišel k nám na polygrafu? Jaký byl Tvůj první dojem, víš, první dojem bývá většinou ten správný.

Jak jsem se o volném místě na polygrafce dozvěděl? Pro mě je to celkem zábavná historka. Na hodinovém běhu v České Lípě jsem se úplnou náhodou potkal s kamarádem slávistou Honzou Reinem. Mezi řečí jsem se

mu zmínil, že končím na škole v Německu a sháním místo. A jeho brácha Martin mi hned o volném místě ve škole pověděl. Poslal jsem panu řediteli mail a pak slovo dalo slovo.

Můj první dojem ze školy je velmi dobrý, dobře vím, o čem mluvím. Ne všude najdete mnoho pohodových lidí, kteří příchod do nové práce mohou zpříjemnit a hodně ulehčit. Díky moc!

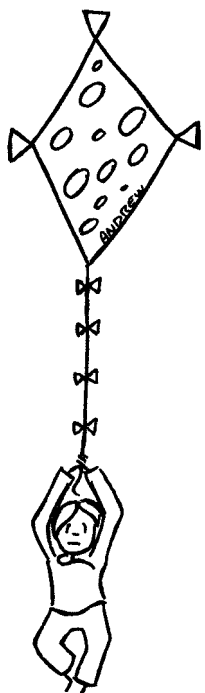
6. Vzkázal bys něco našim studentům, víš nějaké to moudro, jakých hodnot si nejvíc vážíš?

Co bych vzkázal studentům: buďte vytrvalí, ať už v práci, nebo třeba když se snažíte zbavit nějakého zlovyklu, třeba kouření.

Děkuji za rozhovor a ať se Ti u nás líbí.

-ŠA-

Kateřina Bémová, učitelka anglického a německého jazyka

Když jste spatřila naši školu, co jste si myslela?
Že je hezká a příjemná.

Zalekla jste se zdejších studentů?
Nezalekla, proč?

Hodně jste cestovala, prozradíte nám, kde se Vám nejvíce líbilo. A řeknete nám něco o sobě?
Líbilo se mi na Novém Zélandě, vlastně všude je hezky, ale doma je nejlépe.

Poznala jste už trochu zdejší studenty? Co si o nich myslíte?
Jste všichni moc pečliví...

Jste teď šťastná?
Ano.

V tomto školním roce by Vás 2. A chtěla po celý rok, ne abyste nám utekla, protože Vaše výuka angličtiny nemá chybu. Kde jste se naučila tak komunikovat se studenty?

Život mě učí, člověk se učí vlastně celý svůj život.

Chtěla jste vždy vyučovat a sama se učit cizí jazyk?

Jazyky jsem vždy chtěla umět, vyučovat jazyky přišlo časem.

Chtěla bych vás poprosit, jestli byste mohla studenty a učitelský sbor nějak pozdravit a povzbudit?

Trpělivost, prosím. Děkuji vám.

Děkuji za rozhovor a přeji Vám, aby se Vám u nás líbilo.
- makina -

*Another True Story
(Karlova, 2.S)*

Jak se vám u nás líbí?

Zeptali jsme se prváků, jak se jim u nás líbí. Zajímalo nás, co ve škole hodnotí kladně, co záporně, co je třeba šokovalo a co naopak příjemně překvapilo. A tak vám přinášíme bezprostřední odpovědi dotázaných. Překvapivě byli sdílní a ochotní upřímně odpovídat (alespoň to tak vypadalo!).

● První den ve škole byl pro mě docela chaotický. Nevěděl jsem, kam mám druhý den jít... Nebaví mě všechno to stěhování, ale snad si zvyknu. Ve škole se mi celkem líbí pěkné prostředí, dobří učitelé... Ale moc se mi nehodí čas vyučování, špatně stíhám spoj domů. S každým učitelem se dá dobře domluvit tak, abych spoj stíhal.

● Ve škole se mi líbí, jsou tu příjemní učitelé. Nelíbí se mi, že je v jídelně málo stolů a většinou je tam plno.

● Jelikož jsem přišla z jiné školy, velice mě překvapilo, že mi všichni učitelé tykali. Na naší škole nám všem vykali už od prvního ročníku. Člověk tak nabyl úcty. Zde mě to zarazilo. Ne že by mi to vadilo, ale zarazilo mě to. Tykáni je lepší a přátelštější, ale učitel by se měl zeptat. ...Je to tu moc hlídané, pod velkým dozorem, což je pro žáky nastupující ze ZŠ dobré, tedy hlavně pro rodiče.

...Příšerné je, že se musíme hodinu co hodinu stěhovat, ale to je na každé škole.

...Přestávka na oběd ve 12.30 je moc fajn, člověk se provětrá, bohužel se pak o to déle končí a špatně se stíhají spoje.

...Učitelé jsou vstřícní a nápomocní, to se mi líbí. Dost nás chválí a odměňují za aktivitu, klasifikace se zdá být dobrá.

● Učitelé jsou tu podle mě skvělí. A když jsem byl poprvé na praxi, myslel jsem si, že to bude strašné. Ale mistr a spolužáci z vyšších tříd byli na mě hodní. A tak praxe byla skvělým zážitkem. Je fajn, že jsou zde dobří lidé, jsem rád, že tu jsem.

● Plusy: příjemní učitelé, dobří lidi, dobrý kolektiv, velmi dobře se tu vaří. Minusy: vnější vzhled školy, v pondělí strašně moc lidí, v jídelně málo míst k sezení.

● Škola na mě zvenčí působí divným dojmem. Líbí se mi odborné kreslení... hezká paní učitelka! Štve mě, že na tělocvik musíme takovej kus! Jinak to jde.

● Jídelna je celkem slušná, ale poměrně malá. Zato kuchař

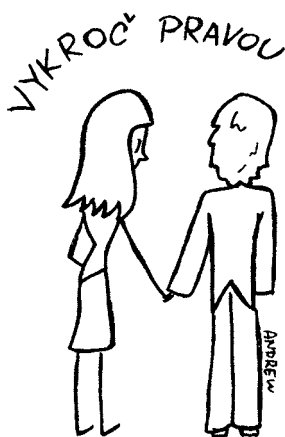

excelentně vaří, teda až na čaj, to se fakt nedá pít. Zevnějšek školy je trošičku v dezolátním stavu, ale uvnitř je to mnohem lepší. Také chci pochválit učitelův sbor, protože nás chválí i za tu nejmenší snahu, což je od nich velice hezké. Na druhou stranu jsou ovšem mnohem tvrdší, co se týče kázně, než jsem byla zvyklá na ZŠ.

● No je to tu dobrý... Ale jedno bych vytknul. Občas jsem zapomněl svačinu nebo pití doma, a protože přijíždím na poslední chvíli, nestihl jsem si nic koupit. Marně tu hledám automaty na pití nebo nějaké jídlo. Bylo by dobré sem něco takového pořídit a myslím, že mluvím za většinu žáků tady na škole.

● Hned od prvního okamžiku se mi tu zalíbilo. Prostě skvělý, nemám co psát. Možná že mě překvapilo jídlo v jídelně, protože vařej líp než na základce a to teda o dost!

● Prvního září byl u nás doma zmatek. Nadbytek trémy by se dal krájet. Především jsem si pokládala otázky, jak bude vypadat moje třída, vždyť se tam s nikým neznám! V hlavě mi kroužila spousta otazníků, ale když nás pan ředitel uvítal a já zjistila, že nás bude jen patnáct, překvapivě mě to uklidnilo. Mnozí se skamarádili už první den, ostatním to chvíli potrvá, ale časem to jistě půjde. V jídelně vaří vskutku dobře, myslím že všem tu nadmíru chutná. Škola mi připadala jako bludiště, ale po pár dnech to jde jako po másle. Určitě nejsme první ani poslední, kdo tohle všechno prožívá.

● *Děkujeme za Vaše hodnocení a upřímnost, o připomínkách budeme jistě přemýšlet. Moc nás všechny těší kladná hodnocení, a tak se dmeme pýchou. A tak škole a vzájemnému soužití zdar!*

- ŠA -

Kde všude nacházejí uplatnění naši absolventi?

www.pwprint-teplice.com

PW

www.vytkabona.cz
Jiří Uhlíř - IRBIS
Aloisina výšina 556/56
460 05 Liberec 5

UNIPRESS

Unipress spol. s r.o.
Svobodova 1431
511 01 Turnov

Tiskárna
RALSKO
s.r.o.
Malá 168
471 24 Mimoň

PAPÍRNY BĚLÁ a.s.
294 21 Bělá pod Bezdězem

OFSET VALEŠ
s.r.o.
Ruprechtická
LIBEREC 14

STI GROUP

STI Česko, s.r.o.
www.sti-group.com
Žitná 218/19
Rumburk

Tiskárna
VOBORNÍK
Váš partner pro offsetový tisk
http://www.tiskarnavobornik.cz
K. Čapka 868, 543 71 Hostinné

TISK HORÁK

Dráždánská 83A
400 07 Ústí nad Labem

TISKÁRNA
Teplická 39
Jílové-Martíněves

severotisk
Mezní 3312/7, Ústí nad Labem

REKLAMY • Moskevská 639 • ČESKÁ LÍPA

REPRODUKTIVO
TEPLICKÁ 219
JÍLOVÉ

BOHEMIA print, a.s.
Jana Koziny 1632, TEPLICE

PHARMING a.s.
Divize Zahrady u Rumburku
Divize Varnsdorf

TISK KRÁSNÁ LÍPA
spol. s r.o.
Kyjovská 63
Krásná Lípa

Rea design, s.r.o.
http://www.readesign.cz
Mariánská, Česká Lípa

prati
Tiskárna
Náchodská
TRUTNOV

V & H PRINT
TISKÁRNA
JOSEF HLÁVKA
Náchodská 215
Nové Město n. M.

SCA PACKAGING
Česká republika
Teplická 109
Jílové-Martíněves

TABUC PACK
KARTONÁŽ - TISKÁRNA
Tabuc - Pack, s.r.o.
http://www.tabuc-pack.cz
Pražská 22, Bystřany-Úpořiny

A v mnoha dalších...

Záhadné krádeže na DM, aneb záhadný fantom stále řádí!

Začal nový školní rok a krádeže ze zamčených pokojů opět začínají! Nepochopitelné je, jak může mít fantom přístup do zamčeného pokoje bez poškození dveří! Po nedávné krádeži jsme se s Veronikou domluvily napsat o tom článek do Bezevšeho.

Poslední krádež se stala asi v pátek 12. 9., nebo v neděli 14. 9., zmizela z pokoje č.11 bílá prošívaná deka z dutého vlákna v hodnotě 500 Kč. V neděli po zjištění se okamžitě ztráta začala řešit s paní vychovatelkou L.O. V pondělí začalo pátrání. Při kontrole úklidu na pokojích se prohlížely deky a peřiny, ale bez výsledku. Majitelka deky na nástěnkou vyvěsila žádost k bezrestnému návratu deky. A stále doufá, že se deka navrátí. Pokoj byl přislíben nový zámek. Zeptali jsme se okradené na její názor: „Je to velice nepřijemné, jelikož jsem na intru třetím rokem a do teď jsem si myslela, že jsme v celku dobrý kolektiv. Nechápu lidskou drzost vlézt někomu do pokoje a natož vzít cizí věc!“

Záhadný fantom neřádí jen u děvčat, už si troufne i na vychovatelky. Z vychovatelny byla odcizena pokladna, mobilní telefon a letos i kytara. Ke klukům si zatím netroufí. Stal se tu i ojedinělý případ, kdy fantom odcizenou věc vrátil. Stalo se to jen mně. Bylo to v vloni kolem Vánoc. V neděli jsem si vzala pyžamo (tričko, kraťasy) a šla spát. V pondělí jsem si ustlala postel a pyžamo si dala po deku. Večer jsem chtěla jít do sprchy a tričko pod dekou už nebylo. Musela jsem se s tím smířit. Asi po dvou měsících přišel ŠOK! Fantom mi ukradené tričko narařičil do skříňky. Dodnes nechápu, proč mi ho vrátil...

S Veronikou jsme prošly všechny pokoje za účelem dozvědět se, kolik lidí bylo za svůj pobyt na DM okradeno. Můžu říct, že to není krátký seznam. Ztrácí se různé věci. PŘÍPOMÍNÁM ZE ZAMČENÝCH POKOJŮ! Ani jsme nebyly překvapeny, hygiena a kosmetika byla velice častá, ale povlečení, oblečení, mobilní telefon se v seznamu objevily také a v neposlední řadě i peníze.

Teď trochu v číslech: OBLEČENÍ - se ztratilo asi třem dívkám. Dohromady jedna mikina a tři trička. HYGIENA, KOSMETIKA - asi devíti děvčatům. Dohromady několik šampónů, balzámů na vlasy, poloprázdných sprchových gelů, deodorantů, byly vyměněny holící strojky, zubní pasty, mycí houby a vykradená celá koupelna. PENÍZE - osm děvčat přišlo o své peníze ze svých zamčených pokojů! Většinou byly schované! Dohromady to dělá asi 700 Kč. Objevily se i nezapomenuté „kanadské“ žerty, bez odhalení pachatele. Například: přilepené věci vteřinovým lepidlem: časopis, kalendář, voňavka. Vyměněné zubní pasty, cizí ponožky ve skříni, atd.

Proto vás žádáme: Hlídejte si své věci více než teď! Stále nevíme, kdo to je, tak pozor na FANTOMA!!!

Monika Egermajerová
a Veronika Kašparová, 3.S

Reaguji na dopis ohledně krádeží na DM. S tímto problémem se v posledních letech velmi často potýkáme a věříme, že to otravuje život všem stranám. V této atmosféře, kdy můžeme být označeni za zloděje všichni, kteří se na DM pohybujeme, se nemůže nikdo cítit dobře. Natož se věnovat důležitější věci než neustálému vyšetřování.

Na DM se potýkáme s mnoha problémy...

Ze strany vedoucí vychovatelky jsem už vyčerpala mnoho možností: časové uzavírání prostor, výměny zámků a téměř na všech pokojích možnost alespoň několika skříňek ze zámků (bohužel, ty se často nevyužívají, děvčata je stěhují na chodby, protože jsou nevzhledné).

Je smutné, že jsou mezi námi lidé, kteří využívají situace a kradou. Velmi často však také přicházíme na pokoje, které zůstávají odemčené nedůsledností ubytovaných přesto, že na to neustále vychovatelky upozorňují. Hazardem je nechávat si peněženky a cenné věci volně na pokojích. Ty se mohou uložít u vychovatelek.

Asi se na mě žáci budou zlobit, ale roli zde hraje i nepořádek. Mnohokrát se hledané věci našly uložené a zapomenuté ve skladu, jindy zase na pokoji v jiné tašce. Tyto případy se opravdu staly. Nezlehčuji stav věci, nadále musíme s tímto nešvarem bojovat dostupnými prostředky. Asi těžko bychom si mohli dovolit zbraně dneškovapř. ochranu nebo nainstalování bezpečnostních zámků, to by naše škola finančně neutáhla. Takže vás všechny prosím o značnou spolupráci, nezbývá, než být opatrní a pozorní.

Ved. vych. Jana Trejtnarová

POZVEDNĚTE SLABÉ

V červnových dnech minulého školního roku se 5 dvojic studentů a studentek naší školy zapojilo do již 6. ročníku regionální sbírky „Pozvedněte slabé“, která podporuje sociální a charitativní aktivity na území Euroregionu Nisa.

Po dva dny – 10. a 11. června – se naši žáci pokoušeli přesvědčovat a motivovat rumberské občany, aby zakoupením sbírkového předmětu v hodnotě 30 Kč (malá propisovací tužka s logem sbírky) nebo v hodnotě 50 Kč (zdobená barevná dřevěná tužka s logem sbírky) přispěli občanskému sdružení „Chytrá horákyne“.

Toto sdružení za pomoci získaných finančních prostředků vybaví učebnu celoživotního vzdělávání lidí s postižením. Letos to měli obzvláště obtížné, protože cena sbírkových předmětů byla příliš velká a v Rumburku je poměrně silná nezaměstnanost, lidé nemají moc peněz...

Přesto se svého úkolu zhostili, jak nejlépe mohli: Nejlepší dvojicí se stala Miša Volemanová (2.A) a Karolína Boháčová (1.S). Podařilo se jim získat 1 140 Kč. Těsně za nimi se umístila dvojice Pavla Jetmarová a Pavel Budín se získanou částkou 1 020 Kč.

Výsledky dalších dvojic: Mádlík Jan, Ptáček Jaroslav: 662 Kč
Jelínková Markéta, Kaňkovská Nikola: 637 Kč
Macková Tereza, Dolejš Ondřej: 380 Kč.
Celkem se podařilo vybrat 3 839 Kč.

Děkují všem, kdo se do sbírky zapojili, a všem žákům a zaměstnancům školy, kteří do sbírky jakýmkoliv způsobem přispěli.

Bc. Lenka Obergruberová
školní koordinátorka sbírky

Rádi bychom Vás upozornili na zahájení provozu

PORTÁLU KRIZOVÉHO ŘÍZENÍ ÚSTECKÉHO KRAJE na webových stránkách Ústeckého kraje

Jedná se o zcela unikátní projekt, který byl vytvářen 3 roky ve spolupráci pracovníků oddělení krizového řízení kanceláře hejtmána a firmy TLP, a. s. Portál poskytuje obyvatelům našeho kraje nejen ucelený přehled možného ohrožení na našem území, ale také podrobné rady co dělat v případě nebezpečí, jak se zachovat při evakuaci nebo návod na poskytnutí první pomoci. Dále zde najdete např. informace Českého hydrometeorologického ústavu, přehled o dopravní situaci, odkazy na důležité subjekty kritické infrastruktury a v neposlední řadě krizové a havarijní plány kraje.

Portál je určen v první řadě široké veřejnosti a dále složkám integrovaného záchranného systému a odborné veřejnosti. Posledně jmenovaní mají možnost přístupu do neveřejné části, která je pro obyvatelstvo znepřístupněna. Týká se to zejména údajů, které nejsou pro běžného občana potřebné (nejsou v utajovaném režimu), ale nemáme souhlas od subjektů k jejich zveřejnění.

Ústecký kraj, jako první kraj v republice, tímto krokem zpřístupňuje svým občanům cenné informace, které jim v případě ohrožení umožní rychlou orientaci v nastalé situaci a tím zmírní případné následky na životy lidí a záchranu jejich majetku.

Spuštění „Krizového portálu“ bylo v průběhu prázdnin medializováno v krajském tisku, ale rádi bychom tuto informaci rozšířili především mezi školskou mládež. Z tohoto důvodu si Vás dovolujeme požádat o poskytnutí informace o programu např. při hodinách občanské nauky. Aktuální a určitě zajímavá je pro veřejnost zejména ta část, kde po zadání adresy bydliště program vygeneruje konkrétní ohrožení v dané lokalitě.

Portál najdete na: <http://pk.kr-ustecky.cz/>

Venuše Kindlová, vedoucí odd. krizového řízení
kanceláře hejtmána - Krajský úřad Ústeckého kraje

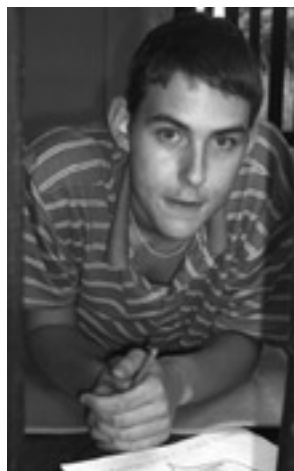
Sportovně turistický kurz 2008

Rok se sešel s rokem a naše škola opět vyrazila na kurz. Tentokrát jsme od 14. do 20. června zavítali do Lesního kempu v Hamru na Jezeře, který se stal naší základnou pro hvězdicové výlety po okolí blízkém i vzdáleném. Stává se již tradicí, že se kurzu zúčastňuje velké množství žáků (letos to bylo zhruba 70 z vás), což je velmi příjemné zjištění, protože společný pobyt nám umožňuje lepší vzájemné poznání.

Kurz letos nabízel tradiční aktivity: jízdu na kole s královskými etapami na Ještěd a na Grabštejn, pěší turistiku (zlatým hřebem byly výstupy na zříceninu hradu Ralsko a na Ještěd) a kanoistiku na nedalekém rybníku. Novinkou oproti předchozím letům byla „celokurzová“ soutěž družstev a jednotlivců, o které je podrobněji pojednáno na 15. straně tohoto čísla. Každý se podle svého zájmu mohl účastnit různých sportů a soutěží a vyplnit tak účelně volný čas. Počasí nám rovněž přálo a s výjimkou jediného dne se na nás usmívalo sluníčko, takže si každý celkem nerušeně mohl užít pobyt v přírodě a vyzkoušet kempování a vlastní soběstačnost.

Myslím, že většina z nás se na kurzu cítila dobře, pohoda a příjemná atmosféra převládaly, a proto se budeme těšit, že si to tento školní rok zopakujeme.

Jiří Uher

Třídy ve školním roce 2007/2008

Třídy ve školním roce 2007/2008

Poslední srpnový víkend patří tradičně v Doksech **otevřenému sportovnímu víceboji šestičlenných družstev**. Náročného tří-denního klání v extrémních sportech (beach volejbal, biatlon, bungee running, cyklistika, horolezecká stěna, jungle creek, kolečkové brusle, kopaná, kuželky, lukostřelba, nohejbal, orientační běh, plavání, stolní tenis, tenis, veslování) se již potřetí zúčastnila také SOŠ mgp Rumburk.

Podmínky účasti stanovují šestičlenné družstvo (alespoň jedna žena a alespoň jeden člen starší 45 let, každý člen družstva musí absolvovat nejméně 4 disciplíny). Naše reprezentace ve složení Radka Štěpánková, Svatopluk Kubeš, Martin Macek, Jiří Malypetr, Ladislav Kočí, Martin Štěpánek a Ivo Peroutka obsadila v konkurenci 82 týmů z celé ČR čestné 36 místo a určitě nasbírala kromě modřin a dalších drobných zranění také řadu zkušeností pro ročník příští. Kompletní výsledky lze najít na <http://ehd.doksy.com/cz>. -iša-

Nechyběl slavnostní nástup ...

... medaile ...

.... vodní pólo ...

.... očekávání ...

.... profíci ...

Závěry školního roku jsou na naší škole ve znamení sportu. Nejinak tomu bylo i letos, kdy se v areálu Koupaliště Rumburk sešli studenti, aby změřili své síly a dovednosti v řadě sportovních disciplín. -iša-

.... i amatéři ...

.... tvrdé souboje ...

.... a hlavně zábava ...

Jak jsem stěhovala kočky

Občas se člověk musí přestěhovat. Sbalí kufry, bedny, nábytek a jede. Na opačném místě to všechno vyloží, sestaví a bydlí. I toho psa je možno bez problémů naložit a převézt. Ale kočka, která si líta, kde chce, a vrací se, kdy chce, to už je oříšek. A tyhle byly navíc dvě – kočka Bína a kocour Uhlík – a potřebovala jsem je přestěhovat z Kladna do nedaleké vesnice. Byl krásný slunečný červen.

Od původního bydliště jsem už neměla klíče, takže jsem každý den jezdila na Kladno (v různé denní doby) a pokřikovala za plotem a svolávala ty dvě potvory, které jako z udělaní ne a ne se ukázat. Pak jsem konečně odchytila Bínu a strčila ji do auta, kde si zalezla pod sedačku a ječela až domů. Myslela jsem, že se mi rozskočí hlava. Doma jsem ji zavřela do venkovní prádelny, jelikož mi všichni říkali, že si musí zvyknout, jinak se vrátí zpátky. Kočka řvala jako pominitá, ale myslím, že na tom byla líp než babiččina Micka, kterou bábinka při obdobné akci šoupla na týden do králikárny, aby se jí paměť dokonale vymazala (babička byla totiž náš rodinný Herodes, zařezávala bez mrknutí oka husy, zabíjela králíky a sekala slepicím hlavy, holt to brala realisticky). Pak jsem ji denně nosila v náručí po dvoře, aby si to tu očihla, takže ten šok docela ustála. A vyrazila jsem pro Uhlíka. Díkybohu se potloukal po ulici. Jenže tenhle černokabátník měl deset kilo (babička by o něm řekla, že to není kocour, ale hovado) a auto se mu vůbec nelíbilo. Když jsem ho nacpala do tašky, tak ji během chvilky rozdrápal, lítal po sedačkách, škrábal se mi na hlavu a vystrkoval packy střešním oknem, no litovala jsem, že jsem si nevzala helmu nebo aspoň lyžařský brejle. A v prádelně se mu taky nepozdávalo. Stejně tak se naštvála i Bína, která byla ve skutečnosti Uhlíkovou tetou, že kvůli němu musí zase dřepět zavřená, když už si zvykla polehoučku chodit po dvoře, takže v noci svorně vyrazili okno a utekli. Tetička zmizela ve stodole, kterou si okamžitě zamilovala a dva měsíce z ní pomalu nevystřčila nos. Zato Uhlík nikde. Určitě se vydal na Kladno! Za jak dlouho tam tak může dorazit? Takže jsem zase jezdila ke starému domu a hledala ho. Marně.

Zapomněla jsem říct, že se mi v té době naprosto rozhasily plotýnky v bederní a krční páteři. Trpěla jsem jako zvíře a belhala se o berlič, ale nechtěla jsem o Uhlajze přijít, tak jsem ještě zkoušela prosládit okolí vesnice, co kdyby prostě jenom utekl za humna. Až se mi jednoho dne ozvalo z pšenice zoufalé „mňáááááááá“, chudáček, strávil týden na poli. Takže dobře, první bod bych zvládla: obě kočky jsou doma. Ale co

s nima teď? Do prádelny? Ani za boha. Rozhodnuto: ustelu si s nima ve stodole na hambalkách na seně, přespím ve spacáku, kočky jsou zvyklý spát se mnou, tak se nebudou bát. Do baráku jsme nemohli, tam byla jezevčice Pajda a ta by na cizí kočky celou noc štěkala a nikdo by se nevyspal.

Jediný spacák, který jsem měla k dispozici, byl bráchův pěřák, domácí výroba, do -25°C. Zalehli jsme. Bína se mi smotala na břicho, Uhlík za krkem. Ze tmy žhnuly jeho obrovské vykulené žluté oči. Při každém šustnutí do mne zatínal drápy. Oba se na mě lepili, kožichy jim hicovaly, spacák taky. Pot se po mně valil proudem, záda mě páčila, skoro vůbec jsem nespala. Jak jsem se pod jejich tíhou nemohla ani hnout, měl jsem pocit, že mi plotýnky prolézají až do nitra mého těla. Modlila jsem se, ať už tahle noc skončí. Vysněné svítání však přineslo další hrůzu: přímo nade mnou bylo k trámu přilepené vosí hnízdo. Právě

se tam šikovalo k odletu všechno, co mělo křídla, kusadla a pruhovaný zadky. Jak jsem se předtím těšila, až z té pece vylezu, tak teď se mi teda vůbec nechtělo. Jaké mám možnosti? 1. Rychle vyskočím a prolezu vikýřem! Cha, rychle? Se svýma zádama? Budu ráda, když vůbec vstanu, odlezu po čtyřech a stihnu se otočit, abych se po žebříku sunula nohama napřed. 2. Ještě chvilku si poležím, ty vosy odletěj a pak se tu můžu štrachat, jak dlouho budu potřebovat. Jéžiš, jen to ne! Omdlím, umřu vedrem! Mám strašnou žízeň! Ven! Pryč odsud! Sklepala jsem kočky, propířila jsem se pod vosím hemžením, stáhla za sebou spacák a vypotáčela se i s chlupatým doprovodem ze stodoly. Hlava mi třeštila, jazyk přilepený k patru, úplně dehydrovaná jsem se vrhla po klíče od domovním dveří. Další šok. Zamčeno a klíč vražený v zámku zevnitř. To snad nemyslej vážně! Hlavou mi bleskly manýry starých rodičů, ke kterým patřilo nechávat klíč trčet v zámku, jelikož to už se stalo, že zloděj přišel s pakličem. No jo, ale jak snadný je rozbít sklo a tím klíčem jednoduše otočit, to si nikdy nenechali vysvětlit. Rezignovaně jsem si znovu vlezla do spacáku, jelikož jsem toho na sobě moc neměla a na čerstvém vzduchu mi najednou byla zima, a sedla jsem si na dvoře na lavičku. Kočky se zaradovaly, že se bude pokračovat v pelešení, a znovu si na mě vylezly. Byla jsem jak přeražená a v duchu i polohlasně jsem děsně nadávala.

No, a jak to dopadlo? Vysvobození přišlo, to je přece jasné. A Bíně a Uhlíkovi jsem řekla, ať si to s těma cizíma kočkama vyříděj sami. Vyřídili, zůstali a každé ráno rozradostněně přibíhají po hřebenu stodoly na snídaní.

- Jiřa -

Didgeridoo

Někteří lidé ho znají, někteří na něj hrají a někteří o tomto nástroji slyší poprvé.

Didgeridoo mě uchvátilo v době, kdy mi bylo okolo 13 let. Hraji na něj už 4 roky a pořád je se co učit. Nejdřív bych vám rád představil stručnou historii nástroje a poté techniku hry.

Didgeridoo, didge, yirdaki, yedaki... To jsou různé názvy, s kterými se můžete setkat, pokud se budete zajímat o didgeridoo. Didgeridoo je staré okolo 40 000 let, je to zřejmě nejstarší hudební nástroj na zemi, povídá se legenda, že lovec Yedaki chtěl založit oheň a když sbíral eukalyptové větve, všiml si mravenců. Jelikož je nechtěl zabít, napadlo ho, že by je vyfoukl a tak vzešel z náhody tento nástroj. U Aboridžinců hraje tento nástroj v náboženství důležitou roli. S pomocí didgerida a dřevěných paliček se dostávají do tranzu a odehrávají tradiční výjevy z tzv. Dream time (pro Aboridžince je dream time něco jako stvoření světa).

Tradiční aboridžinská hudba v Arnhémské zemi stále hraje důležitou součást každodenního kulturního vyjadřování a stále se, jako forma populární hudby, vyvíjí.

Každá píseň vyžaduje zvláštní dechový vzor, který vytváří přesný rytmus. Tyto dechové a rytmické vzorce dělají z hry na didgeridu více než pouhý doprovodný zvuk. Rytmický efekt je vytvořený jak kombinací dechových a instrumentálních prvků, tak přefuků, které utvářejí strukturu jakéhosi hudebního partu didgeridu v rámci celé události. Stojí za komentář, že technika, popisovaná jako cirkulární dech, by mohla snad být lépe popsána jako nepřetržitý výdech. Hráč používá zásobu vzduchu, který drží v ústní dutině a který vyfoukne, zatímco se simultánně nadechne nosem.

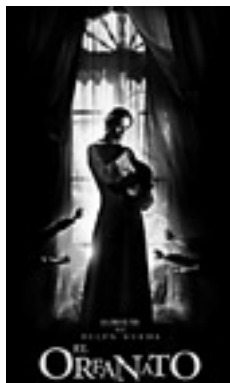
Doufám, že se najde ještě někdo se zájmem o tento pozoruhodný nástroj :-)

Michael Hanák, 2.S

✓ **FILM** ✓ **HUDBA** ✓ **LITERATURA** ✓ **FILM** ✓ **HUDBA** ✓ **LITERATURA** ✓

SIROTČINEC (El Orfanato)

Sirotčinec není tak dobrý film jako Ti druzí nebo Šestý smysl. Je ale dobře, že se takovéto filmy natáčejí je dobrý příklad toho, jak se dá natočit působivý, komerční, inteligentní film za nijak závratné peníze.

Režie: Juan Antonio Bayona

Hrají: B. Ruedaová, F. Cayo, R. Príncipe

Manželé Laura a Carlos se s malým synkem Simonem (adoptovaný a nemocný) nastěhují do rozlehlého domu, kde kdysi Laura vyrůstala (když to byl sirotčinec). Záhy se začnou dít divné věci, Simon neustále mluví o nějakých imaginárních přátelích, hraje si s nimi a pak náhle zmizí. Rodiče po něm marně pátrají, jsou zničeni, a pak, po půl roce, se cosi stane. Laura neváhá požádat o pomoc parapsychologa. Záhadu, kterou je dům obklopen, musí za každou cenu odhalit...

Horor to má v posledních letech dost těžké. Zejména kvůli Hollywoodu, který si tak nějak umyslel, že diváci se nejlíp vyděsí, když někomu hodně ošklivě vypadne oční bulva nebo přijde o nějakou svou končetinu. Krvavé horory zahlcují poličky videopůjčoven, pár těch dražších a lépe obsazených se dostane dokonce do kin. Není to ale všechno, z čeho je v poslední době hororový fanoušek živ. Pak tu ještě máme japonské horory a jejich pokusy. Na bílo natřené japonské děti strašidelně civí z temných koutků a my se máme bát...

- micka -

ROCK NA VALNÍKU

Poslední prázdninový týden patřil Valníku. Festival opět dá návod, jak namíchat tu správnou směsici rocku, ska, punku a opravdu tvrdé muziky, aby si všichni přišli na své.

Tradiční přehlídka Rock na valníku ve Slaném poslední prázdninový víkend de facto uzavřela letošní sezónu festivalů pod otevřeným nebem. Během tří dnů do slánského letního kina zavítalo přes 3000 platících diváků, což je doposud nejvíce v historii.

I jinak ovšem tento festival, který se letos uskutečnil už podeváté, každým rokem „nabírá na kráse“. Stává se například žánrově stále otevřenějším: třebaže zhruba polovinu programového menu dodnes tvoří nejrůznější odnože punk rocku, letos návštěvníci bez problému strávili i takové extrémy, jako byli brutální Existence.

Veliký úspěch však slavili třeba i punk-rocková sestava Benjaming Band nebo řízný rockandroll v podání zpívajícího advokáta Petra Pečeného a jeho souboru Doctor P.P (toho jsme si nechali ujít, přeci jenom všechno není pro naše uši...).

Nemluvě pak o zástupcích čím dál populárnějšího stylu ska, který tu reprezentovaly skupiny Tleskač, Fast Food Orchestra a slovenský Polemic.

Těžko jednoznačně určit vrcholy tohoto zdařilého festivalu. Pro někoho to byl už zmíněný Tleskač, pro jiného třeba domácí kapela Totální nasazení (která festival spolupořádá), punková klasika SPS, Znouzecnost, Poesis, N.V.Ú. nebo EIE...

Měli jsme i možnosti vidět a slyšet píseň od Tří Sester pro Baru Špotákovou „Čtvrtá sestra“, kterou si s chutí zazpívala i ona s dalšími aspoň pěti songy od zmiňované kapely...

Já jsem se nejlépe těšila a jela kvůli Totálnímu nasazení, SPS, Houbě, Krucipůsku a N.V.Ú.

Ale to vše je důkazem tolerance, jaká ve Slaném už léta vládne. Punk si s jinými žánry aspoň tady bez problémů rozumí - a platí to i opačně.

- micka -

BENJAMING BAND

Olin Dlouhý

- baskytara

Jakub Dlouhý

- kytara

Lukáš Dlouhý

- akordeon,

české dudy

Máťa Dlouhý

- bicí

Kapela vznikla v roce 1999 v malé podkrkonošské vesničce u Trutnova. Tehdy se skládala ze dvou členů a elektronického bubeníka. Zakládajícími členy byli dva bratři 16-letý Jakub (kytara, zpěv) a o dva roky mladší Lukáš (klávesy). Po usilovném zkoušení se uskutečnil první koncert v garáži, kde bylo celých 12 hostů (počítáno i s rodiči). V lednu 2000 do kapely přibyl člen, pětiletý Máťa. Další bratr, který oživil kapelu hrou na tamburínu. Uplynul další rok a v kapele nastala další změna. Chyběla basa, a tak nastoupil otec Olda. V té době Lukáš vyměnil klávesy za akordeon, který výrazně oživil kapelu. Stále to nebylo ono, kapela byla nespokojená, protože chyběly pravé bicí. V roce 2002 Máťa v 8 letech vyměnil tamburínu za opravdové bicí. Stalo se tak po vystoupení festivalu v Trutnově, kde tento známý festival, rodinná kapelka zahajovala. Od té doby zkoušejí, vystupují a vyměňují si své názory v tomto složení i nadále. Kapela se snaží tvořit své skladby ve skotském, hospodském, punkrockovém rytmu, proto atmosféru na svých vystoupeních se snaží navodit i svým příznačným oblečením – skotskými sukněmi. Velkým vzorem kapely byla skupina Znouzecnost, The real McKenzies.

Diskografie:

2003 CD-R - Auld lang syne

2004 singl - Chlapi to maj těžký...

2004 CD-R - Palírna

2005 CD-R - Švihák

Web: <http://bandzone.cz/benjamingband>

- micka -

S. P. S. (snížená pracovní schopnost)

Pražská skupina S.P.S. představuje úspěšnou generaci českého punku konce osmdesátých let. Počátky skupiny musíme hledat někde v roce 1984. První koncert proběhl v Liberci v listopadu, tedy dva měsíce po vzniku kapely.

Na koncertech byla s kapelou i VB (museli předkládat své texty na národní výbor, kde jim je rázně proškrtávali). Co se týče koncertů - absolvovali skoro všechny nebo alespoň přes polovinu legendárních koncertů. V roce 1989 se kapela zúčastnila Rockfestu, ale do finále se nedostala, kvůli nevhodným textům.

Samotná soutěž byla pokračováním ideí národního výboru. Přestože skončili druzí, porota složená z „rudých“ starců v kravatách je vyřadila pro údajnou úroveň textů na samé hranici únosnosti. Dál tedy nepostoupili, přesto o nich - jako o jediných - na základě tohoto vystoupení napsali přítomní holanďtí novináři článek pod názvem Terror-punk...

Koncem roku 90 dochází v Praze ke střetům mezi nacisty a punkáči, SPS se přidává na stranu punks a brzo dojde k napadení Zdenka Růžičky a jeho těhotné manželky Moniky. V tento kritický moment přijíždí TV štáb anglické BBC a natočí hodinový dokument o mladých punks a jako protipól je i druhá část věnována naci kapelám a jejím vůdcům. Tento hudební snímek kde SPS jsou hlavní skupinou, která hudebně provází celý pořad se stal kulturním televizním pořadem v Anglii a každoročně je obrovskou událostí pro mnohé punks...

Kapela s incidenty a později třeba i se záklazy odehrává koncerty a to i v zahraničí. V roce 1996 koncertovali v USA.

Hudba a texty S.P.S. se jako již tradičně opírá o tehdejší situaci v české kotlině. Sympatie ke Clash, Dead Kennedys a Exploited se odrážejí zejména v jejich textech. Zpravidla politicky angažovaná slova (prolínající se celou tvorbou) se střídají s kritikou všeho možného od ekologické situace severních Čech až po nadávání na vojnu.

Nyní hraje v sestavě:

Zdeněk Růžička - kytara, zpěv

Jaromír „Jerry“ Machek - kytara, zpěv

Honza „Skleník“ Sklenář - basovka, zpěv

David „Territory“ Šrýtr - bicí

- micka -

Kai Hensel: Prudilova válka (originál - Klamms Krieg)

22. září jsme měli možnost navštívit divadlo. A nebylo to obyčejné divadlo. A nemuseli jsme nikam chodit, divadlo přijelo za námi.

Jednalo se o monodrama, které je určeno k realizaci v učebně ve škole. Prudilova válka je hra o konfliktu učitele Prudila s jeho studenty. Inscenace trvala jednu vyučovací hodinu a po přestávce následovala beseda se studenty na dané téma. A o čem divadlo bylo?

Studenti nejmenované školy napíší řediteli dopis. V něm stojí, že za smrt jejich spolužáka může neoblíbený učitel českého jazyka. Mezi učitelem a studenty je velká nevěřivost a mnoho konfliktů. Jestlipak jsme nahlédli do učitelova svědomí nebo jsme ho snad v něčem pochopili? Zažili jsme někdy něco podobného? Má učitel moc zničit žáka? Má kolektiv moc zničit člověka? V čem spočívala tragédie tohoto profesora? Kde udělal chybu? Jaké to je hrát monodrama? Nabízíme Vám některá zamyšlení studentů ze 4. S.

► Mně se divadlo velice líbilo. Bylo to poprvé v životě, co jsem něco takového zažila. Musím přiznat, že jsem z toho byla dost v rozpacích, protože jsem si chvíli v duchu říkala, že je to dobrý učitel a to, co říká, je vlastně pravda. V zápětí nastala situace, která mé mínění naprosto změnila. Podle mě neměl moc čisté svědomí, když své problémy začal řešit alkoholem. Na druhou stranu se nedivím, když byl pod takovým tlakem ze strany studentů i učitelů. Nakonec musím podotknout, že to byl obdivuhodný herecký výkon. *V. Blahová*

► Nahlédli jsme do učitelova svědomí... nedalo mu spát, nemohl dál učit. Snažil se ho překřičet, tvrdil, že za nic nemůže, že studenti jsou darebáci, že dají na pomluvy, neznají fakta... Moc se mi líbil herecký výkon pana Študenta, bylo dobré, že jsme po představení vedli debatu, protože jsem si ujasnila některé věci, které jsem nepochopila. Určitě bych takového učitele nechtěla, vyhrožoval špatnými známkami a nebyl na tom psychicky moc dobře. *M. Majarová*

► Hra se mi líbila, zvláště to, když profesor křičel z okna na ředitele nebo tělocvikáře. Myslím si, že kdyby se do hry mohli zapojit někteří

z nás, mohlo by to být velmi zajímavé. Ale i tak to bylo velmi originální. *L. Kapková*

► Divadlo se mi velmi líbilo. Nevím, jestli to bylo díky hereckému výkonu nebo kvůli dvěma prolenošeným hodinám...Nejvíce se mi líbila část, kdy Prudil trochu přebíral a křičel z okna, že tělocvikáři pozvrací hlavu. Myslím si, že si profesor za spoustu problémů mohl sám. Nenaslouchal svým žákům, byl předrážděný a agresivní. Někdy se mi zdálo, že má maniodeprese, měl časté výkyvy nálad. Z veselého optimistického mužika se rázem změnil ve straného alkoholika a blázna. Chybu vidím na obou stranách, ale učitel má více zkušeností a měl by zvládnout emoce. *J. Olšarová*

► Divadlo se mi líbilo, herec měl výrazný a zajímavý hlas. Chvillemi jsem měla pocit, jako bychom opravdu byli jeho třída. Jednalo se o velmi zajímavé a neobvyklé představení. *L. Vokounová*

► Učitel třídě nerozuměl, nechtěl s ní mluvit, nechtěl naslouchat, ani třída ho nechtěla v ničem pochopit. Zažili jsme skvělý herecký výkon, hru jsme prožívali jako doopravdy. *M. Hňoupková*

► Prudil se snaží vyřešit problém všemi možnými prostředky, od výhrůzek až po uplácení dobrými známkami. Takto jednal ze zoufalství. Jeho jednání se dalo částečně chápat, možná mu třicet let učení tak trochu vlezlo na mozek (snad jsem někoho neurazil...). Byl v podstatě v bezvýchodné situaci, jednal zkratkovitě, dostal se do bludného kruhu. *J. Hlaváček*

► Herecký výkon byl famózní, nedalo se mu nic vytknout. Postava Prudila mě velice zaujala... Mile mě překvapili spolužáci, kteří se natolik vcítili do děje, že se stali součástí hry. A v neposlední řadě mě pobavila moje role Marka. *J. Matoušek*

► Představení mě velice oslovilo. Člověk by po chvíli zapomněl, že je to pouze hra. Obsah byl velice nápaditý a projev bravurní. Nad tématem hry je dobré se zamyslet, vyplývá z něho spousta věcí jak pro žáky, tak pro učitele. O tom, co si z představení můžeme odnést, by se dalo debatovat. Ale já osobně jsem si znovu potvrdil, že učitelem nejspíš nemůže být každý nebo alespoň ne celý život. *R. Korenec*

► Divadlo se mi líbilo, ukázalo, kam až může vést nevěřivost mezi lidmi. Sám jsem podobnou situaci zažil na jiné škole a mohu potvrdit, že tak daleko to zajde jen v případech, že sám učitel není schopen změnit svůj přístup a nemá respekt u svých žáků... Rozdíl mezi skutečností a divadlem je v tom, že skutečnost často nebyla tolik k smíchu jako představení. *P. Kvapil*

Vybrala - ŠA-

Děkujeme Městskému divadlu v Mostě za dobrý nápad, zvláště pak panu M. Študentovi za perfektní a přesvědčivý herecký výkon. Hodně úspěchů a pruďte dál, dokud to půjde. - ŠA -

Výsledky „celokurzové“ soutěže

Během celého turistického kurzu v Hamru na Jezeře se konala soutěž družstev i jednotlivců. Sbíraly se body za účast při tradičních aktivitách – pěších výletech, cyklovýletech i na loďkách, ale také za dobrovolné činnosti – za různé hry (petang, střelba vzduchovkou, fotbal...) a jiné akce (sběr lesních plodů, hra na hudební nástroj, stavba hlavního stanu).

A protože se většině z účastníků chtělo soutěžit a vyhrávat, snažili se ze všech sil a sbírali body kde se jen dalo.

Jednotlivci

- Holky: 1. Martina Dostálová (1. S)
2. Terka Skákalíková (2. S)
3. Míša Volemanová (2. A)
4.-5. Lenka Melicharová (1. S)
4.-5. Pavlína Průšová (1. S)
- Kluci: 1. Péťa Makovec (1. A)
2. Ondra Lobodáš (1. A)
3. Pepa Bláha (1. A)
4. Jirka Skokan (1. A)
5. Honza Mádlík (2. S)

Soutěž týmů

tým	body	kapitán	patron
1. Promile	43	J. Mádlík	R. Svoboda
2. Worms	42	L. Stará	L. Bílková
3. Wu Tang C.	39	N. Krugerová	S. Kubeš

Všimněte si, že v soutěži jednotlivců triumfovali prváci, tak starší ročníky, nenechte se na dalším kurzu zahanbit.

-lucinky-

ROZTANČETE SVOU OBRAZOVKU

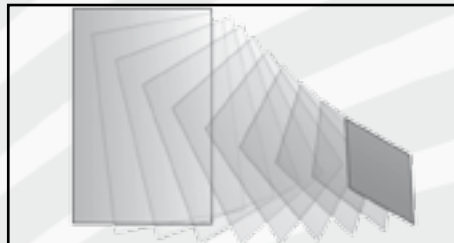
FLASH

Začátky jsou těžké... 1/2

důležitých informací. Z tohoto obrázku vyčteme nejen, jak vypadá plný a prázdný frame, ale i délku naší animace, která se nám zobrazí na třetí vrstvě pouze 1/12 sec. při 12.0 framů za sekundu. Optimální nastavení frame rate pro webové rozhraní je 26 - 38 fps, díky tomuto nastavení získáme plynulý chod naší animace.

■ Dále zjistíme, že čtvrtý snímek nám poběží do desátého framů ■ a zobrazí se pouze 10/12 sekundy.

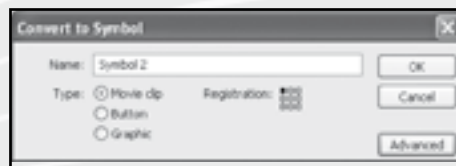
MOTION Tween (Pohybové vykreslení)

Flash nepracuje na bázi gifů, čili samostatných keyframů jeden vedle druhého, ale na určení počátečního a konečného bodu. Zbýlá animace se vykreslí sama.

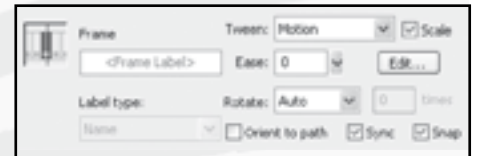
Motion Tween (MT) vytvoříme tak, že umístíme na první frame časové osy jakýkoliv objekt, se kterým chceme hýbat a udáme mu tyto vlastnosti:

Na objekt klikneme pravým tlačítkem myši (F8 - zkratka) a zvolíme možnost „Convert to symbol“. Otevře se nabídka. Zde můžeme náš

objekt blíže definovat a to jménem, umístěním konvertního bodu - registrace (tento bod slouží na zarovnání k vrstvě či jiným objektům s konvertním bodem) a typem. Typ můžeme

zvolit ze tří druhů a to z animace (Movie Clip), tlačítka (Button) a obrázku (Graphic). My zvolíme animaci Movie Clip (MC) a potvrdíme. Nyní máme zkonvertovaný náš objekt, což je základem každé pohybové animace. Teď už jen udat délku naší animace a vložit poslední klíčový bod. To uděláme tak, že klikneme a klikem označíme místo, kam má až animace pokračovat a vložíme keyframe (F6). Vrátime se na první keyframe a (dole) v záložce

Properties zvolíme v roletkovém menu Tween a položku Motion. Zde můžeme nastavit plno dalších věcí:

Scale - zaškrtnutím povolíte postupnou změnu velikosti

Ease - zde se ovlivňuje rychlost pohybu (zrychlení +, zpomalení -) a jako bonus navíc tu máme tlačítko edit. V editu nastavíme podrobně veškeré změny ať časové, barevné aj.

Orient to path - orientace na předem určenou trasu, tzn. že určíme objektu, aby se řídil např. podle křivky, kterou vytvoříme či zadáme v ActionScriptu (AS) (pohyb po křivce), na kterou se upne právě náš dříve zmiňovaný konvertní bod.

Sync - příkaz synchronizace, používá se tehdy, když počet snímků v animované sekvenci uvnitř MC není sudým násobkem

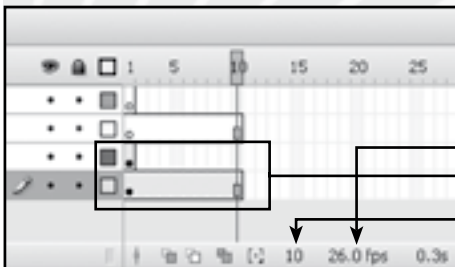
Snap - přichytit, tzn. že náš konvertní bod se přichytí automaticky k např. pohybové animaci.

Samozřejmě, aby animace byla pohybová, nesmí mít první a poslední objekt identické souřadnice. Animace je zcela u konce, jen si můžeme ověřit, zda je naše animace funkční, a to dvěma způsoby. Jeden je přímo na časové ose (viz obr. 1.), první správně, druhá chybně

Flash, krůček po krůčku

Flash je postaven na třech základních principech, od nich se vyvíjí prakticky vše. Jedná se o animace typu, změny souřadnic (tedy místa daného objektu) a tuto animaci nazýváme MOTION. Další typ animace je změna tvaru, čili SHAPE. Poslední prvek je možnost editace pomocí Javascriptu, na který se dá napojit prakticky kterýkoliv programovací jazyk od HTML po PHP včetně databází.

Další věc, na které je Flash závislý, je udání polohy klíčového snímku (keyframe) a délky časové osy (frame rate).

Na obrázku je znázorněn v prvních dvou vrstvách prázdný keyframe a v třetí a čtvrté ■ plný, čili na pracovní ploše pod časovou osou se nalézá jakýsi objekt. U časové osy se chvíli zastavíme, jelikož nám prozradí plno

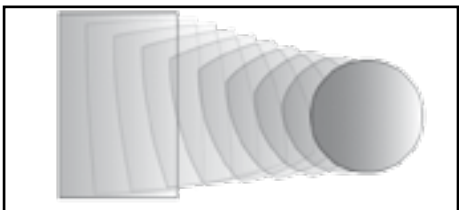

nebo vyrenderování animace pomocí pushingu (ctrl+enter).

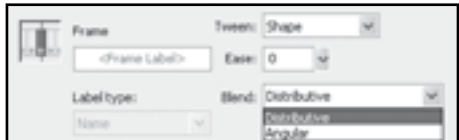
Způsobů, jak vytvořit MC je plno, já jsem zvolil tento, jelikož z praxe vím, že tento způsob zabírá nejméně dat, což se samozřejmě hodí u tvorby webu, kde nám záleží hlavně na velikostech souborů.

Naše animace se bude ale neustále opakovat do nekonečna, jelikož jsme neurčili kdy její opakování skončí. To se dělá pomocí AS, kdy se vyvolá okno (F9) a do něj se vepíše tento velice primitivní script (bez uvozovek) „stop();“. Nyní naše animace urazí pouze trasu námi zvolenu, na časové ose a dále už nepokračuje. Ovšem tímto scriptem se naskytne problém, pokud máme různé dlouhé animace, jelikož on ukončí vše i přesahující animaci. Na tento problém se zaměříme příště, s tzv. podvrstvami.

SHAPE Tween (Tvarové vykreslení)

Zatím co u Motion Tweenu jsme museli hýbat pouze instancemi stejných symbolů, u shape je to naopak a též odpadá konvertování na symbol. Vytvoření tohoto způsobu je velice podobné, jako u předcházejícího způsobu. Tedy nejprve vytvoříme 2 různé klíčové snímky a ty od sebe vzdálíme (přetažením myši) na požadovanou časovou vzdálenost. Poté vybereme první snímek a na panelu Properti-

es, zvolíme v roletovém menu Tween položku Shape. Tím se nám otevrou další volby:

Ease - viz. Motion

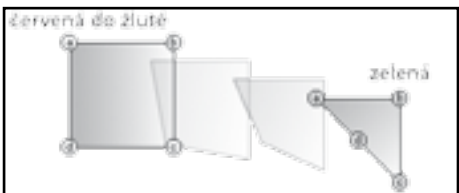
Blend - způsob překreslování v předchozích snímcích

a) Distributive - hladší a zaoblenější rohy

b) Angular - jasné rohy, rovné čáry

Nyní by se nám znovu měla objevit šipka na časové ose, avšak zelená.

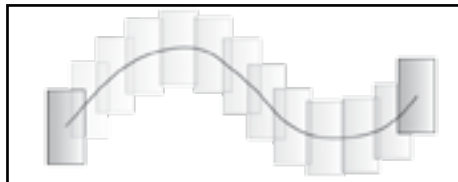
Používání stop tvarů

Jistě jste se setkali s problémem, že při změně tvaru objektu probíhá přeskupování křivek nevhodným způsobem. Při použití animace Shape Tweenu je možné určit body, kterými

se dá určit průběh dané animace. Postup je jednoduchý, vytvoříme animaci Shape Tween. Klikneme na první objekt v naší animaci a v menu Modifvy vybereme Shape - Add Shape Hint (ctrl+shift+H). Na objektu se nám objeví červené kolečko s písmenkem, posuneme ho na určené místo (musí změnit barvu z červené na žlutou). Poté vybereme poslední snímek a posuneme všechny body do námi určených pozic (musí zezelenat).

Pohyb po křivce

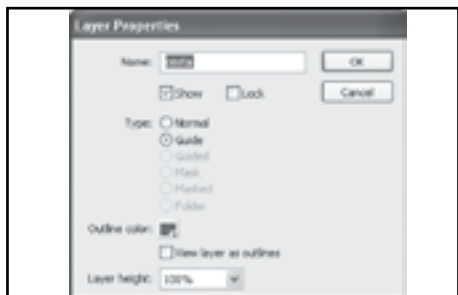

Pokud vytvoříme klasický Motion Tween, bude vždy pohyb od prvního snímku do posledního pouhá přímka. To by nám ale velice svazovalo ruce, proto je tu i jiná možnost. Pohyb může kopírovat libovolně definovanou trasu. K tomu nám pomůže tzv. vodící vrstva (Guide), či definice v AS. My si ukážeme jednodušší verzi a to pohyb po vodící vrstvě.

Postup je zcela jednoduchý (postupů je více, ale já jsem zvolil tento, zdá se mi nejlepší): vytvoříme dvě vrstvy, ve kterých budeme pra-

covat. První nazveme cesta (guide) a druhou např. objekt. Pozor, musíme dbát na to, aby časové osy byly stejně dlouhé. Do vrstvy objekt vložíme klasickou animaci MT a v záložce properties zaškrtneme funkci Sync a Snap. Animaci určíme pouze zhruba, tak, jak bude od bodu A do bodu B, protože až křivkou určíme přesnou cestu a též začátek a konec animace. Do vrstvy s názvem cesta, perem či čarou nakreslíme naši křivku (pouze čistá grafika, ne konvert). Pak se přepneme zpět do vrstvy objekt a první objekt umístíme za konvertovaný bod na začátek křivky (díky snap se sám přichytí) a poslední objekt umístíme stejným způsobem na konec křivky. Nyní udáme vrstvě s názvem cesta (guide)

vlastnost guide a to dvojným klikem na vrstvu vyvoláme okno s vlastnostmi vrstev. Zde navolíme guide. Pro dokončení animace už stačí pouze přiřadit vrstvu objekt pod vodící vrstvu cesta. Graficky se nám tento postup ukáže na vrstvách změnou kladívka na znak guide. Jakmile se tak stane, je vše v pořádku a animace by měla fungovat.

mr.mongrel

JAK NA RapidShare

Nejlepší uploader všech dob...

Neváhejte a sdílejte svá data.
Stahujte hudbu, filmy
a vše, na co si vzpomenete.

Předpokládejme, že máme nachystán soubor ke stažení, klikneme tedy na odkaz vedoucí na rapidshare a vybereme, zda patříme mezi platící uživatele, nebo FREE. Jelikož premium účet, za který se platí a né malé peníze, má málo kdo, tak klikneme na free. Nyní mohou nastat tři situace:

1) Klasická situace, kdy nás server vyzve k počkání 60 sec. a pak nám nabídne zadání ověřovacího kódu k opsání s obrázkem a pod opisem vysněné tlačítko download.

2) Jelikož pod free účtem musíme čekat na další možné stažení 80 min od posledního dotaženého souboru, což při stahování filmů je docela nemilé, když jeden ripovaný film je asi 700 MB a je rozkouskovaný na cca 15 souborů, nemluvě o full formátech.

Tedy objeví se nám text s odpočtem, kolik nám ještě zbývá do konce. Tento krok se však dá obejít! Stačí si stáhnout buď jednoduchý RapGet na www.rapget.com, či si pořídit aplikaci známou jako HIDE IP, která nám generuje každých 20 sec. novou IP adresu. Rapid, jak je známo, pracuje na ověřování ip adres a tedy, když mu nabídneme stále novou, můžeme stahovat bez omezení. Další způsob je zadání scriptu před stažením do URL lišty

„javascript:c(countdown = 0);“
a potvrzení entrem. Nyní máme tedy cestu znovu otevřenou.

3) Poslední možná alternativa je, že z naší IP adresy už někdo stahuje, například my. Tzn. že nemůžeme stahovat více souborů najednou, pokud nemáme premium účet. Zde si můžeme znovu pomoci generátorem IP adres.

Přeji mnoho zážitků s neomezeným stahováním z RapidShare.de.com...

VYVÍJÍM SE

V pokročilém stádiu z housenky se vyvinu v pokročilém stádiu poznám vlnu v rádiu v pokročilém stádiu chytinu rybu v Malibu v pokročilém stádiu uvidím pravou zálibu v pokročilém stádiu tě vezmu za ruku a obejmu v pokročilém stádiu se s tebou rozejdu v pokročilém stádiu zjistím... co?!
No že tě miluju!

- RM -

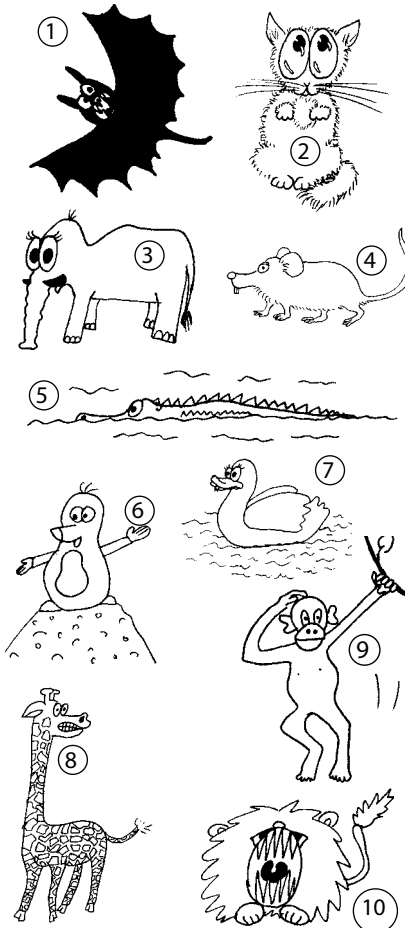
I TAM, KDE KONČÍ NEBE

I tam, kde končí nebe, myslím jen na tebe, dušičko voňavá, mezi miliardou nejjasnějších hvězd třpytí se tvé oči, ve kterých máš med. Na louce mezi kopretinami mi voníš nejvíce se svými kaméliemi. Jsi hlasem srdce, řve a zase utichá, jsi tak nádherná, dušičko bláznivá. Až budu na konci dne beze smutku, vezmu štětec štěstí, barvu bez zármutku a na duši ti namuluji louku, na ni sebe, pak i tebe, tomu, komu patří celé nebe. Dušičko nevinná, Vendulko jedinná.

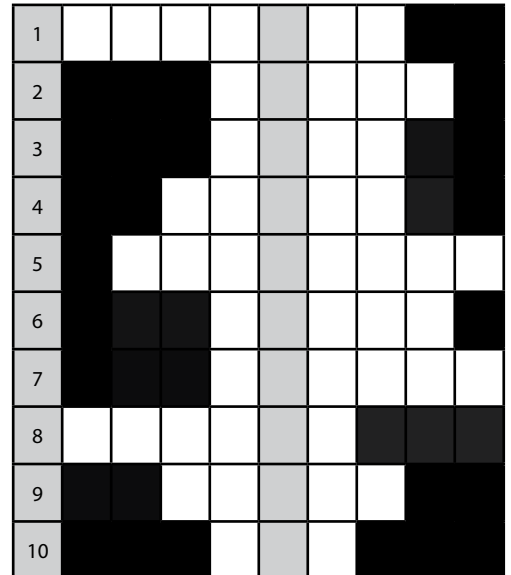
P. S. Věnováno bývalé studentce.

- RM -

Obor s budoucností ???

Kresby: S. Zorníčková, 3. A

		3							1	
					8		9			
1						4		5	8	
5	2					8				
8					1					5
				7				3	2	
4	1		5							9
		7			3					
		5								6

Polygrafická liga SÁLOVÁ KOPANÁ

Kdo se nechcete nudit,
přijďte si zahrát sálovku!

Sportovní hala
Koupaliště Rumburk
Každé úterý
od 15.00 do 16.30 hodin.
Sestavte své družstvo

Přihlášky:
Mgr. Martin Macek

Přijďte k nám

Vyhlašujeme konkurz na nové členy
redakční rady ve školním roce 2008/09

BEZEVŠEH!

Koho hledáme?

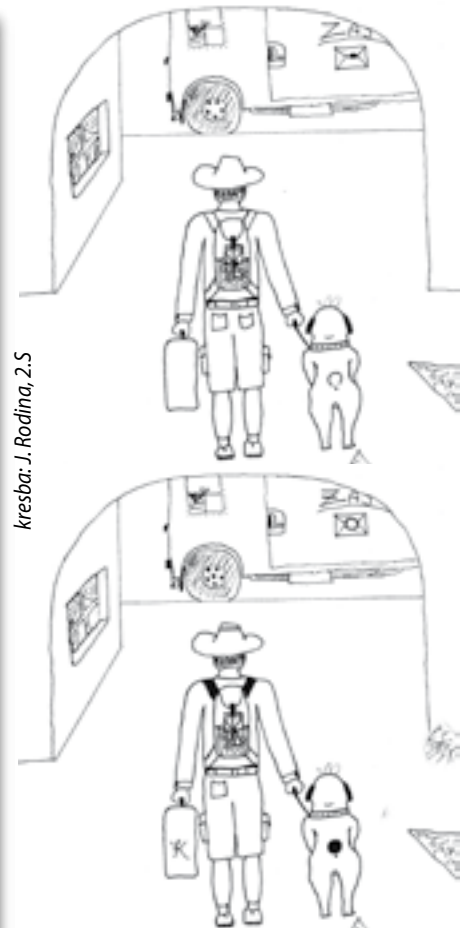
- kreslíče, ilustrátory, především karikaturisty
- básníky a prozaiky, zkrátka všechny, které baví psát
- fotografy, co se nebojí zajímavých pohledů na svět
- lidi, kteří pomohou, kde se dá a budou pracovat nad zadanými úkoly pravidelně a ochotně
- a všechny, kteří by pomohli novinám, oživil je a přinesli něco nového

Kde se hlásit? Máte několik možností:

- vhodte kontakt na sebe do schránky BZV v 1. patře školy
- hlase se u Mgr. I. Šabatové ve 3. patře
- pište na e-mailovou adresu: bezevseho@sosmgp.

Těšíme se na nováčky,
osmělte se a přijďte!

- ŠA -

Kresba: J. Rodina, 2.S

Najděte 10 rozdílů (obzvláště bystří jich najdou 11).

telefon: 412 332 320, 412 332 072
e-mail: info@sosmgrp.cz

**Střední odborná škola
mediální grafiky a polygrafie Rumburk**

**čtyřletý studijní obor
zakončený maturitní zkouškou
POLYGRAFIE - GRAFIKA / REKLAMA
34-41-M/001**

Studijní obor POLYGRAFIE poskytuje studentům vědomosti ze všech oblastí polygrafické výroby, grafiky, reklamy a organizace výroby, které vyplývají z této specifické činnosti. Tento obor je rovněž určen jako příprava ke studiu na vysoké škole. Polygrafie (médiá, reklama) je oborem využívajícím nejmodernější technologie z oblasti výpočetní techniky, informačních a komunikačních technologií. Je to obor, s jehož výrobky se denně setkáváme (tiskoviny, knihy, obaly, webové stránky, reklama...).

**tříletý učební obor
zakončený závěrečnou zkouškou
KNIHAŘ
34-57-H/002**

Absolventi oboru získávají v průběhu studia odborné znalosti a manuální dovednosti při dokončovacím zpracování polygrafických výrobků, tvorbě paspart, diplomových prací, kazet, tubusů a především knižních vazeb, včetně jejich restaurování za použití zdobných technik. Pracují s papírem, kartonem, lepenkou, plátnem, koženkou i kůží. Umí obsluhovat základní stroje a zařízení pro finální zpracování tisku.

**tříletý učební obor
zakončený závěrečnou zkouškou
REPRODUKČNÍ GRAFIK
34-53-H/001**

**čtyřletý studijní obor
zakončený maturitní zkouškou
REPRODUKČNÍ GRAFIK
PRO MÉDIA
34-53-L/002**

Absolvent oboru zpracovává na počítačích obrazové předlohy, vytváří textové dokumenty, návrhy tiskovin, volí způsoby grafické kompozice, výběr písma a vytváří finální grafický celek. Studenti jsou připraveni na obsluhu elektronických systémů polygrafických pracovišť, digitálního zpracování obrazu a textu, výroby multimediálních prezentací, tvorby webdesignu a reklamních materiálů.

**tříletý učební obor
zakončený závěrečnou zkouškou
TISKAŘ NA POLYGRAFICKÝCH
STROJÍCH
34-52-H/001**

**čtyřletý studijní obor
zakončený maturitní zkouškou
TISKAŘ NA POČÍTAČOVĚ
ŘÍZENÝCH STROJÍCH
34-52-L/001**

Absolvent oboru umí zhotovit a kvalitativně vyhodnotit tiskovou formu. Orientuje se v materiálech používaných při tisku. Používá, seřizuje a provádí běžnou údržbu tiskových strojů různorodých konstrukcí a formátů. Připravuje zařízení k tisku, dokáže vyhodnotit kvalitu tisku. Studenti jsou připraveni k obsluze elektronicky řízených polygrafických pracovišť.

Zajišťujeme teoretické vyučování, odborný výcvik, polygrafickou výrobu, ubytování a stravování v jediném areálu.

**tříleté učební obory
zakončené závěrečnou zkouškou**

REPRODUKČNÍ GRAFIK

TISKAŘ NA POLYGRAFICKÝCH STROJÍCH

KNIHAŘ

**čtyřleté studijní obory
zakončené maturitní zkouškou**

POLYGRAFIE - MÉDIA / GRAFIKA / REKLAMA

REPRODUKČNÍ GRAFIK PRO MÉDIA

TISKAŘ NA POČÍTAČOVĚ ŘÍZENÝCH STROJÍCH

**Zveme Vás na DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ ve čtvrtek 4. 12. 2008 od 9 do 18 hodin
a v pátek 16. 1. 2009 od 9 do 17 hodin, nebo na kterýkoliv jiný den po telefonické dohodě.**

**Absolventi nacházejí uplatnění
jak ve sféře podnikatelské
a živnostenské,
tak i v zaměstnanencké,
především ve všech typech
tiskáren, reklamních
a propagačních agenturách,
grafických studiích,
při tvorbě webových stránek,
ale také v oblasti obalové
techniky, signmakingu
a ve výrobních úsecích
nakladatelství a vydavatelství.**

